



Σχόλιο - Πρόλογος

Ο συγγραφέας είναι ένας ιδιαίτερος άνθρωπος. Και η συγγραφή του ιδιαίτερη. Συνδυάζοντας τις Γνώσεις του, την Κρίση του και την Εμπειρία του (όλα «του»), προσεγγίζει το εξαιρετικά δύσβατο χώρο της αντιμετώπισης της Πολλαπλής Σκλήρυνσης με την τολημηρή μεθοδολογία της απλής λογικής.

Είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί κανείς μαζί του, οφείλει να κάνει την παραδοχή ότι ο κος Ν. Τριανταφύλλου, υπερβαίνει το σημαντικό, ως επιγενές, και αποσκοπεί στο ουσιαστικό, το εγγενές. Η σημαντικότητα των προβαλλόμενων δεδομένων της λεγόμενης Evidence Based Medicine, δεν μπορεί παρά να επικουρεί την ουσία της παθοφυσιολογικής προσέγγισης του κάθε ασθενή.

Ο κος Ν. Τριανταφύλλου έχει Αποψη. Τεκμηριωμένη. Είτε καταφατική, είτε αρνητική. Και δεν διστάζει να Αμφισβητεί. Και να διδάσκει. Τρόπο σκέψης. Με τον δικό του τρόπο. Μεθοδικό και αναλυτικό. Εργασία προς εργασία. Δεδομένο προς δεδομένο. Διεισδυτικά. Αποφεύγοντας την ομαδοποίηση της μεταναλυτικής προσέγγισης. Για τον μελετητή, που θα διεισδύσει στα γραφόμενά του, θα μπορεί να γίνει εφελύτριο για αυτοκριτική της δικής του ιατρικής πρακτικής.

Προσωπικά, στον χρόνο που ασχολήθηκα και με τον περιορισμό των γνώσεων που διαθέτω, δεν εντυπωσιάσθηκα απλώς. Ωφελήθηκα. Πόσο μάλλον οι ειδικοί. Φαντάζομαι. Λάθος, πιστεύω.

Νίκος Σιταράς, Καθηγητής Φαρμακολογίας

Βιβλιοκριτική - Σχόλια

Με το βιβλίο αυτό ο συγγραφέας παραμένει πιστός στο ακαδημαϊκό συγγραφικό ύφος το οποίο τον έχει καθιερώσει σαν ένα πολυδιαβασμένο συνάδελφο στο χώρο της Ελληνικής Νευρολογικής κοινότητας. Διατηρεί την ικανότητα να απλοποιεί χωρίς να μειώνει, να συμπυκνώνει χωρίς να καταργεί, να φωτίζει χωρίς να υπερβάλλει, να μεταφέρει την γνώση χωρίς να την επιβάλλει και τέλος να εκφράζει άποψη προτρέποντας ταυτόχρονα την αμφισβήτησή της.

Ο αναγνώστης θα βρει στο βιβλίο του, περισσότερο τα κίνητρα να συνεχίσει την δική του προσωπική αναζήτηση των ενδεδειγμένων λύσεων για τους ασθενείς του παρά τις έτοιμες και εύκολες λύσεις που ενδεχομένως αναζητά. Το πεδίο της θεραπευτικής της Ποιητικής Σκλήρυνσης, την τελευταία δεκαετία, έχει γίνει τόσο πολυπληθικό και πολυπαραγοντικό που η προσπάθεια επιβολής δογμάτων και εύκολων λύσεων είναι εκ προοιμίου καταδικασμένη να αποτύχει. Ευτυχώς ο συγγραφέας αποφεύγει αυτή τη σκόπελο. Δεν αποφεύγει όμως να πάρει θέση όπου χρειάζεται αληθινά εντέχνως, με την παράθεση των επιστημονικά αποδεκτών δεδομένων, προτρέπει τον αναγνώστη να λάβει και ο ίδιος θέση γιατί αυτό είναι η πεμπτουσία της Ιατρικής Επιστήμης.

Το βιβλίο είναι κατά βάση διαλεκτικό με την έννοια ότι ο συγγραφέας παραθέτει τα δεδομένα, εκφράζει άποψη και στο τέλος προτρέπει και επιζητά σιωπηρά τον διάλογο με τον αναγνώστη. Η διαλεκτική αυτή προσέγγιση δίνει στον αναγνώστη τη δυνατότητα να διαμορφώσει προσωπική άποψη για την καταλληλότερη θεραπεία που θα επιλέξει για τον ασθενή του.

Θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη μνεία στο κεφάλαιο «Οι κλινικές μελέτες των φαρμάκων» όπου ο συγγραφέας με περίσσια ερμηνευτικής και μεταδοτικής ικανότητας παραθέτει τις γνώσεις που χρειάζεται ένα κλινικός ιατρός για να μπορέσει να αναπτύξει την απαραίτητη κριτική σκέψη έναντι των κλινικών μελετών.

Το βιβλίο έχει λογική, παιδευτική και χρηστική ροή γεγονός που διευκολύνει τον αναγνώστη να κατανοήσει, να εμπνεύσει και τελικά να κρίνει. Πιστεύω ότι το βιβλίο αυτό θα αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο για κάθε Νευρολόγο. Εύχομαι το παρόν πόνημα να προχωρήσει σε συχνές επανεκδόσεις που θα περιλαμβάνουν μελλοντικά νέα δεδομένα. Με τιμή.

Γεώργιος Μ. Χατζηγεωργίου, Καθηγητής Νευρολογίας, Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Ακόμη μία ευχάριστη συνεισφορά του συναδέλφου Νίκου Τριανταφύλλου στην ελληνική ιατρική βιβλιογραφία συνιστά το παρόν πόνημα, που αφορά αυτή τη φορά στην Θεραπεία της Ποιητικής Σκλήρυνσης.

Πριν 20 χρόνια είχαμε μηδενικές δυνατότητες στην αναχαίτηση - προφύλαξη της νόσου. Το Betaseron πρωτοεμφανίστηκε τότε ως η πρώτη βιεντερφερόνη για να ακολουθήσουν σύντομα η οξική γλιταραμέρη και οι άλλες βιεντερφερόνες. που απέδειξαν σημαντική σε σχέση με το παρελθόν επίδραση στη φυσική ιστορία και εν τέλει στο γίνεσθαι της νόσου. Σήμερα, Δόξα τω Θεώ, έχουμε στη διάθεσή μας ευρύ φάσμα νοσοτροποποιητικών θεραπειών (πρώτης, δεύτερης και τρίτης γραμμής), ενώ αναμένονται πάμπολλες ακόμη, ενδεχομένως με ακόμα καλύτερα αποτελέσματα, με ευκατάντη την αναστολή της νοσηρής δραστηριότητας.

Ο νευρολόγος - θεραπευτής είναι υποχρεωμένος πλέον να έχει σημαντική εξοικείωση με την ανοσολογική διεργασία της σκλήρυνσης και να γνωρίζει λεπτομερώς τον μηχανισμό δράσης των φαρμάκων, ώστε να επιλέξει το κατάλληλο για τον κάθε ασθενή του. Μια και δεν έχουμε ακόμη σαφείς και επαρκείς βιολογικούς δείκτες για την κατάλληλη θεραπευτική επιλογή, οι παραπάνω προϋποθέσεις είναι αναγκαία συνθήκη για την κατά δύναμη αποδοτικότερη νοσοτροποποιητική θεραπεία, που κατά περίπτωση μπορεί να είναι αμιγώς ανοσοκαταστολή.

Το βιβλίο αυτό θα αποβεί χρήσιμο εργαλείο στην κατανόηση του φάσματος των θεραπευτικών παραμέτρων της πάθησης, τόσο για τον γιατρό, νευρολόγο αλλή και των άλλων ειδικοτήτων, καθώς και των λοιπών επαγγελματιών υγείας (νοσηλευτών, φυσικοθεραπευτών, ψυχολόγων, λογοθεραπευτών κ.λπ.) που εμπλέκονται στη σκλήρυνση, μα και των φοιτητών ιατρικής και φαρμακευτικής.

Ο συγγραφέας γνωστός για τον σαφή και γλαφυρό του λόγο παρουσιάζει εύληπτα, μεθοδικά και δομημένα την θεραπεία της πολυπρόσωπης νόσου, με πλούσια παράθεση βιβλιογραφίας για εποικοδόμηση πληροφορίας και γνώσεων στη θεματολογία της.

Είμαι βέβαιος ότι το βιβλίο θα έχει την επιτυχία που του αρμόζει και εύχομαι ο Νευρολόγος Νίκος Τριανταφύλλου να συνεχίσει τις επιτυχίες του συγγραφέας.

Ο τελικός αποδέκτης είναι ο συνάνθρωπος ασθενής τον οποίο οφείλουμε να συνδράμουμε ιατρικά, σύμφωνα με την Ιπποκρατική Ηθική.

Καθηγητής Παναγιώτης Παπαθανασόπουλος, Πρόεδρος Ελληνικής Ακαδημίας Νευροανοσολογίας